

คู่มือ

แนวทางปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรื่อง
ร้องเรียนทุจริตและประพฤติมิชอบ
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ

ฝ่ายนิติการและการพาณิชย์
สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ

คำนำ

คู่มือแนวทางการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรื่องร้องเรียนการทุจริตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินการจัดการ กรณีมีข้อร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ เพื่อให้กระบวนการดำเนินงานเรื่องดังกล่าวมีความชัดเจน สามารถ ดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว ตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการในการมีส่วนร่วม กระบวนการตรวจสอบการทำงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดีได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ฝ่ายนิติการและการพาณิชย์
สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ
เมษายน ๒๕๖๔

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑. วัตถุประสงค์	๑
๒. ขอบเขต	๑
๓. คำจำกัดความ	๑
๔. หลักเกณฑ์และรายละเอียดในการร้องเรียน	๒
๕. ช่องทางการร้องเรียน	๒
๖. กระบวนการจัดการเรื่องร้องเรียน	๓
๗. แบบคำร้องเรียน	๕
๘. ผังขั้นตอน	๖
๙. ภาคผนวก	๗

- หนังสือสำนักงาน ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๔ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง แนวทางการสอบสวนข้อเท็จจริงและการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

คู่มือแนวทางการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรื่องร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ

๑. วัตถุประสงค์

คู่มือการปฏิบัติงานฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ส่วนราชการในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการเรื่องร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ประชาชน และผู้รับบริการได้รับความพึงพอใจบนพื้นฐานของความเป็นธรรม โปร่งใส เป็นองค์การธรรมาภิบาล

๒. ขอบเขต

การประสานงาน ติดตาม เร่งรัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการเรื่องร้องเรียนการทุจริต จนได้ผลเป็นข้อยุติ รวมทั้งสรุปรายงานผลการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขนำเสนอ ผู้บริหารตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด

๓. คำจำกัดความ

๓.๑ **เจ้าหน้าที่** หมายความว่า ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานจ้าง ในสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ

๓.๒ **ทุจริต** หมายความว่า แสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น (ที่มา: ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๑))

๓.๓ **ทุจริตต่อหน้าที่** หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่ง หรือหน้าที่ หรือปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่า มีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือ หน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบ สำหรับตนเองหรือผู้อื่น (ที่มา :พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๔)

๓.๔ **ประพฤติมิชอบ** หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติการอย่างใดใน ตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงิน หรือทรัพย์สินของ ส่วนราชการ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัตินั้นเป็นการทุจริตด้วยหรือไม่ก็ตาม

๓.๕ **เรื่องร้องเรียน** หมายความว่า ข้อร้องเรียนการทุจริต การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมิชอบ หรือปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่มีคุณธรรมจริยธรรม หรือไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม หรือไม่มี ธรรมภิบาลตามที่มิกฎหมาย ระเบียบ แบบแผนของทางราชการที่เกี่ยวข้องได้กำหนดไว้

๓.๖ **ผู้ร้องเรียน** หมายความว่า ผู้ที่ได้ยื่นเรื่องร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬผ่านช่องทางการร้องเรียน

๓.๗ **การตอบสนอง** หมายความว่า การส่งต่อให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การตรวจสอบและนำ เรื่องร้องเรียนเข้าสู่กระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริง แจ้งตักเตือน ดำเนินคดี หรืออื่นๆ ตามระเบียบ ข้อกฎหมายพร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบผล หรือความคืบหน้าของการดำเนินการ

๔. หลักเกณฑ์

๔.๑ หลักเกณฑ์การร้องเรียน

๔.๑.๑ เรื่องที่จะนำมาร้องเรียนต้องเป็นเรื่องและผู้ร้องเรียนได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหายอันเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ในเรื่องดังต่อไปนี้

- ๑) กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
- ๒) กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
- ๓) ละเลยหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ
- ๔) ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินควร
- ๕) กระทำการนอกเหนืออำนาจหน้าที่ หรือขัดหรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

๔.๑.๒ เรื่องที่ร้องเรียนต้องเป็นเรื่องจริงที่มีมูล มิใช่ลักษณะกระแสข่าวที่สร้างความเสียหายแก่บุคคล ที่ขาดหลักฐานแวดล้อมที่ปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนขาดพยานบุคคลแน่นอน

๔.๒ เรื่องร้องเรียนให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและต้องระบุข้อมูลต่อไป

- ๔.๒.๑ ชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องเรียน พร้อมหมายเลขโทรศัพท์หรือช่องทางอื่นที่ติดต่อได้
- ๔.๒.๒ ชื่อเจ้าหน้าที่ หรือส่วนราชการที่เป็นเหตุแห่งการร้องเรียน
- ๔.๒.๓ การกระทำทั้งหลายที่เป็นเหตุแห่งการร้องเรียน เบาะแสการทุจริตของเจ้าหน้าที่ หรือพฤติการณ์ตามสมควรเกี่ยวกับการกระทำความผิดกล่าว หรือแจ้งช่องทางเบาะแสการทุจริตของเจ้าหน้าที่ อย่างชัดเจน เพื่อดำเนินการสืบสวน สอบสวน

๔.๒.๔ คำขอของผู้ร้องเรียน

๔.๒.๕ ลายมือชื่อของผู้ร้องเรียน

๔.๒.๖ ระบุ วัน เดือน ปี

๔.๒.๗ ระบุพยานเอกสาร พยานวัตถุ หรือพยานบุคคล (ถ้ามี)

รายละเอียดตามแบบคำร้อง

๔.๓ กรณีการร้องเรียนที่มีลักษณะเป็นบัตรสนเท่ห์ จะรับพิจารณาเฉพาะรายการกรณีที่ระบุพยานหลักฐานแวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนชี้พยานบุคคลที่แน่นอนเท่านั้น

๔.๔ เรื่องร้องเรียนที่อาจไม่รับพิจารณา

๔.๔.๑ เรื่องร้องเรียนที่มีได้ทำเป็นหนังสือ

๔.๔.๒ เรื่องร้องเรียนที่ไม่ระบุพยาน หรือหลักฐานที่เพียงพอ

๔.๔.๓ เรื่องร้องเรียนที่ไม่มีรายการตามข้อ ๔.๒

๕. ช่องทางการร้องเรียน

ผู้ร้องเรียนสามารถส่งข้อร้องเรียนเรียนผ่านช่องทาง ดังนี้

๕.๑ ร้องเรียนด้วยตนเองที่ฝ่ายนิติการและการพาณิชย์ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ หรือ ตู้รับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์

๕.๒ เว็บไซต์องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ ที่ <https://buengkanpao.go.th/> บริการประชาชน / แจ้งเรื่องร้องเรียน / ร้องเรียนการทุจริตของเจ้าหน้าที่

๕.๓ ส่งเรื่องร้องเรียนทางไปรษณีย์ที่ องค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ ที่ ๑๙๘ หมู่ ๘ ตำบลบึงกาฬ อำเภอเมืองบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ ๓๘๐๐๐ หรือ ตู้รับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์

๕.๔ โทรสาร ๐๔๒ - ๔๙๒ ๗๘๕

๖. กระบวนการจัดการเรื่องร้องเรียน

๖.๑ ให้ฝ่ายนิติการและการพาณิชย์ สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นส่วนราชการหลัก ในการรับเรื่องร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖.๒ เมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนการทุจริต ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรวบรวมข้อมูลการร้องเรียนเสนอ ผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ในกรณีเป็นลักษณะบัตรสนเท่ห์ให้พิจารณาเฉพาะรายการที่ระบุหลักฐานพยาน แวดล้อมปรากฏชัดแจ้ง ตลอดจนชี้พยานบุคคลที่แน่นอนเท่านั้น

๖.๓ ถ้าเห็นว่าเรื่องร้องเรียนนั้นไม่สมบูรณ์ครบถ้วน ไม่ว่าเหตุใดๆ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแนะนำ ให้ผู้ร้องเรียนแก้ไขภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนด ถ้าเห็นว่าข้อมูลไม่สมบูรณ์ครบถ้วนนั้นเป็นกรณีที่ไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ หรือเป็นเรื่องร้องเรียนที่ไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ หรือผู้ร้องเรียนไม่แก้ไขข้อร้องเรียนภายในกำหนดระยะเวลาที่กำหนด ให้บันทึกไว้แล้วเสนอเรื่องร้องเรียน ดังกล่าวต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬพิจารณา และแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบถึงขั้นตอนหรือ ระยะเวลาการพิจารณาเรื่องร้องเรียนเท่าที่จะสามารถกระทำได้

๖.๔ กรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬเห็นสมควรให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ข้อเท็จจริง หรือมอบหมายให้ผู้ใดตรวจสอบข้อเท็จจริง ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินการตามนั้น

๖.๕ ให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ได้รับแต่งตั้ง หรือเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมาย มีหน้าที่ รวบรวมข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องและพิจารณาไต่สวนหาข้อเท็จจริงว่าเรื่องร้องเรียนมีมูลความจริงหรือไม่ เพียงใดและเป็นการกระทำผิดวินัยหรือไม่ โดยให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ในระหว่างนี้ให้รายงาน ความคืบหน้าในการดำเนินการต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬเพื่อทราบเป็นระยะตาม ความเหมาะสม หากดำเนินการแล้วเสร็จ ให้รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงเสนอนายกองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดบึงกาฬ

๖.๖ ในการพิจารณาไต่สวนข้อเท็จจริงให้ดำเนินการอย่างลับ และต้องเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ ผู้ถูกกล่าวหาพิสูจน์ข้อเท็จจริงอย่างเป็นธรรม

๖.๗ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๖.๕ ต้องประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

๖.๗.๑ ข้อเท็จจริงที่เป็นสาระสำคัญ พร้อมพยานหลักฐาน (ถ้ามี)

๖.๗.๒ ข้อกฎหมาย (ถ้ามี)

๖.๗.๓ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือเจ้าหน้าที่ผู้ที่ได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี (ยุติเรื่อง /มีการทุจริตประพฤติมิชอบหรือไม่ /ควรดำเนินการต่อไปอย่างไร /มีมูลควรกล่าวหา ว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ / มีปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไขอย่างไร)

๖.๘ ให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬภายใน ๓๐ วันนับตั้งแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้ง หากมีเหตุผลความจำเป็นที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้ คณะกรรมการฯ/เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมาย อาจเสนอขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ โดยขอเสนอขยาย ระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๑๕ วัน

เมื่อมีการดำเนินการในเบื้องต้นเป็นประการใดให้ ฝ่ายนิติการและการพาณิชย์ สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดแจ้งให้ผู้ร้องเรียน ทราบภายใน ๑๕ วัน เว้นแต่กรณีผู้ร้องเรียนไม่ให้ข้อมูลที่ สามารถติดต่อกลับไปยังผู้ร้องเรียนได้

๖.๙ ในกรณีที่ข้อร้องเรียนเป็นกรณีที่อยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่การพิจารณาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ ให้ดำเนินการดังนี้

๖.๙.๑ ส่งต่อเรื่องร้องเรียนไปยังหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องโดยตรงในกรณีที่ข้อร้องเรียนระบุถึงชื่อหน่วยงานนั้นๆ ถือเป็น การสิ้นสุดกระบวนการ

๖.๙.๒ ส่งเรื่องร้องเรียนไปยังผู้ร้องเรียน (กรณีไม่สามารถระบุหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องโดยตรง) พร้อมชี้แจงเหตุผลแลแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ ถือเป็น การสิ้นสุดกระบวนการตอบสนองต่อข้อร้องเรียน

๖.๑๐ ถ้ามีมูลน่าเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ผู้ถูกร้องเรียนจะเข้าไปยุ่งเหยิงพยานหลักฐาน หรือจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนข้อเท็จจริง ให้ดำเนินการปรับย้ายเจ้าหน้าที่รายดังกล่าวไปปฏิบัติหน้าที่อย่างอื่นเป็นการชั่วคราว หรือสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียน หรือสั่งการให้ดำเนินการใดๆ ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

๖.๑๑ เมื่อผลการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า เจ้าหน้าที่ผู้ใดได้กระทำทุจริต ให้ดำเนินการทางวินัยโดยเร็ว และในกรณีที่พบว่ามีความเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดทางอาญาด้วย ให้ส่งเรื่องให้หน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบเพื่อพิจารณาคดีโดยทันที

ตัวอย่างคำร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่

เขียนที่ .....

.....

วันที่ เดือน.....พ.ศ. ....

เรื่อง ขอร้องเรียน.....

เรียน นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ

ด้วย ข้าพเจ้า (ชื่อ-สกุล).....(ร้อง) เบอร์โทรศัพท์.....

ที่อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....อาชีพ.....

ชื่อ - สกุล ผู้ถูกร้องเรียน.....สังกัด.....

ตำแหน่ง / ระดับ หรือข้อมูลที่สามารถบ่งชี้และสื่อทราบตัวผู้ถูกกล่าวหาได้.....

รายละเอียดเรื่องร้องเรียน / แจ้งเบาะแสการต่อต้านทุจริต

เอกสารหลักฐานประกอบการร้องเรียน / ร้องทุกข์ (ถ้ามี) ได้แก่

๑.....จำนวน.....ชุด

๒.....จำนวน.....ชุด

๓.....จำนวน.....ชุด

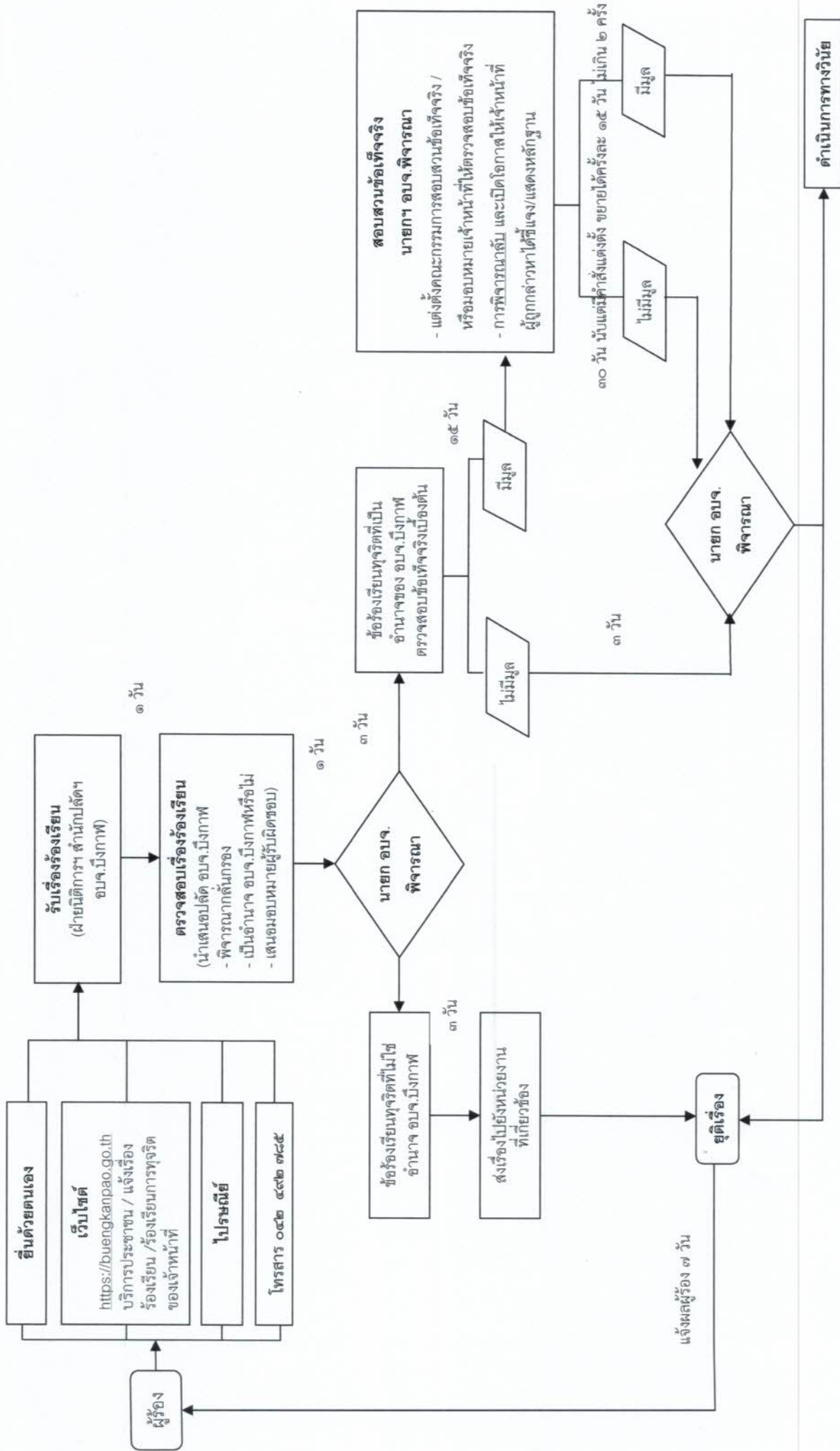
ลงชื่อ.....ผู้ร้องเรียน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ผังขั้นตอนการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการเรื่องร้องเรียนการทุจริตและประพฤติมิชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดบึงกาฬ

ภาคผนวก

ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๔

สำนักงาน ก.จ.

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง แนวทางการสอบสวนข้อเท็จจริงและการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

เรียน ประธาน ก.จ.จ. ทุกจังหวัด

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. หนังสือสำนักงาน ก.อบต. ,ก.ท. ,ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๙๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย ก.จ. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ได้พิจารณาข้อหารือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย ตามนัยของประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และมีมติให้แจ้งเวียนแนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ให้ประธาน ก.จ.จ. ทุกจังหวัด ทราบ

สำนักงาน ก.จ. จึงขอแจ้งแนวทางปฏิบัติเรื่องดังกล่าว ตามนัยประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. วิธีการก่อนดำเนินการทางวินัยข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้ดำเนินการตามนัยหนังสือสำนักงาน ก.อบต. ,ก.ท. ,ก.จ. ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๑๙๕ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่อง วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๒. กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำความผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ดำเนินการทางวินัยได้ทันที ตามข้อ ๒๔ วรรคสี่ ของประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ เช่น กรณีตามนัยมติ ก.จ. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ที่พิจารณาข้อหารือประเด็นที่หัวหน้าส่วนราชการได้รายงานผลการตรวจสอบการลงเวลาปฏิบัติราชการของลูกจ้างประจำ พร้อมสำเนาบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดว่า ลูกจ้างประจำไม่ลงเวลาปฏิบัติราชการ และจากการตรวจสอบของกองการเจ้าหน้าที่ที่รายงานต่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัด ปรากฏข้อเท็จจริงสอดคล้องกันว่าลูกจ้างประจำไม่ได้ลงเวลาปฏิบัติราชการตามที่หัวหน้าส่วนราชการได้รายงานจริงและเสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย เมื่อนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดได้พิจารณาเห็นชอบตามที่กองการเจ้าหน้าที่เสนอ และได้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยลูกจ้างประจำในเรื่องดังกล่าว ถือว่าเป็นกรณีที่นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องดังกล่าวปรากฏมูลกรณีที่ควรกล่าวหาว่าลูกจ้างประจำกระทำความผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว และเป็นหน้าที่ของนายกองคการบริหารส่วนจังหวัดต้องดำเนินการทางวินัยกับลูกจ้างประจำรายดังกล่าวทันที โดยไม่ต้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงอีก

/๓. กรณี...

๓. กรณีมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้นายกองคการบริหารส่วนจังหวัดรับดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ตามข้อ ๒๔ วรรคห้า ข้อ ๒๕ วรรคหก และข้อ ๒๕ วรรคแปด ของประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และเมื่อได้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นแล้ว ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยจึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการทางวินัยทันที ตามข้อ ๒๔ วรรคสิบ ของประกาศ ก.จ. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒

๔. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ให้ถือปฏิบัติตามข้อ ๔๙ และข้อ ๕๐ ของประกาศ ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ และหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยเคร่งครัด รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสันติธร ยิ้มละมัย)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขานุการ ก.จ.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

กลุ่มงานมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๑๓๓

โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๘๔๗๕

ผู้ประสานงาน นายเศรษฐพงศ์ แหล่งस्थาน โทร ๐๘ ๓๓๔๒ ๖๓๖๓

ที่ มท 0809.2/ว195

สำนักงาน ก.อบต., ก.ท., ก.จ.
ถนนราชสีมา คูสิต กทม. 10300

๑ กันยายน 2548

เรื่อง วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

เรียน ประธาน ก.อบต.จังหวัด, ประธาน ก.ท.จ., ประธาน ก.จ.จ. ทุกจังหวัด และประธาน ก.เมืองพัทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักงาน ก.พ.ที่ นร'1011/ว 19 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2547 เรื่อง วิธีการก่อนดำเนินการ
ทางวินัยและการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จำนวน 3 แผ่น

ด้วยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นหลายแห่ง ได้หารือ
แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวนในกรณีกล่าวหาว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
ซึ่งตามมาตราฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ข้อ 22 วรรคสาม กำหนด
ให้ดำเนินการสอบสวนตามที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นสมควร หมายถึงวิธีการอย่างไร ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการดำเนินการ
ที่แตกต่างไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนบ้าง แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนข้อเท็จจริงบ้าง มอบหมายให้พนักงานส่วนท้องถิ่นสอบสวนบ้าง หรือผู้บริหารท้องถิ่นสอบสวนเองบ้าง
ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ 7/2548 เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2548 ก.ท. ในการประชุมครั้งที่
7/2548 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2548 และ ก.จ. ในการประชุมครั้งที่ 7/2548 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2548
พิจารณาแล้ว กำหนดแนวทางการสอบสวนตามที่ผู้บริหารท้องถิ่นเห็นสมควร กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรง ดังนี้

1. กรณีการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ผู้บริหารท้องถิ่นอาจสอบสวนเองหรือมอบหมาย
ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นรายหนึ่งรายใดสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยต้องแจ้งข้อกล่าวหาสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหา ตามข้อ 22 วรรคหนึ่ง ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย
และการดำเนินการทางวินัยทุกครั้ง

2. กรณีส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐสืบสวนสอบสวนแล้วที่มูลความผิดมายังองค์การ
ปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ผู้บริหารท้องถิ่น ใช้สำนวนการที่มูลนั้นพิจารณาดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง
โดยไม่ต้องสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงอีก แล้วรายงานการสอบสวนไปยัง ก. จังหวัด เพื่อพิจารณาต่อไป

/3. ให้นำหนังสือสำนักงาน ก.พ....

3. ให้นำหนังสือสำนักงาน ก.ท.ที่ นร 1011/ว 19 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม 2547 เรื่อง วิธีการ
ก่อนดำเนินการทำวินัยและการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงมาใช้กับพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยอนุโลม
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทราบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชุมพร พลรักษ์)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขานุการ ก.อบต., ก.ท., ก.จ.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
กลุ่มมาตรฐานวินัย ยุทธธรรมและร้องทุกข์
โทร 0-2241-9000 ต่อ 3133

ที่ นร 1011/ว 19

สำนักงาน ก.พ.

ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

14 กรกฎาคม 2547

เรื่อง วิธีการก่อนดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ด้วยส่วนราชการหลายแห่ง ได้หารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการสอบสวนในกรณีกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ซึ่งตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 102 วรรคสอง บัญญัติให้ดำเนินการสอบสวนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร หมายถึงวิธีการอย่างไร

ก.พ.พิจารณาแล้ว มีมติให้เพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย โดยสอบสวนตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร รวมทั้งวิธีการก่อนดำเนินการทางวินัยด้วย ดังนี้

1. วิธีการก่อนดำเนินการทางวินัย พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 99 วรรคสี่ และวรรคห้า บัญญัติเกี่ยวกับกรณีที่มีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ โดยสรุปเป็นแนวทางปฏิบัติได้ดังนี้

1.1 การพิจารณาในเบื้องต้น

(1) เมื่อมีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประพฤติกหรือปฏิบัติไม่ชอบโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา ผู้บังคับบัญชาควรพิจารณาในเบื้องต้นว่า กรณีตามที่กล่าวหา นั้น ถ้าเป็นความจริง จะเป็นการกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตราใด หรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าตามข้อเท็จจริงที่กล่าวหาไม่อาจปรับบทเป็นความผิดทางวินัย กรณีไม่มีมูลที่จะกล่าวหาว่าผู้้นกระทำผิดวินัย ก็ให้ยุติเรื่องได้.

(2) เมื่อมีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา แต่เป็นกรกล่าวหาโดยไม่ระบุพยานหลักฐาน ไม่ชี้ช่องที่จะให้สืบหา พยานหลักฐาน หรือกล่าวหาเลื่อนลอยไม่ระบุกรณีแวดล้อม ผู้บังคับบัญชาควรสอบตามข้อมูล เพิ่มเติมจากผู้กล่าวหา เมื่อสอบถามแล้วไม่ได้ข้อมูลเพิ่มเติมและพิจารณาในเบื้องต้นเห็นว่า กรณี ไม่มีมูลเพียงพอที่จะกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นกระทำผิดวินัย ก็ให้ยุติเรื่องได้

(3) เมื่อมีการกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย โดยปรากฏตัวผู้กล่าวหาและระบุพยานหลักฐาน กรณีแวดล้อมปรากฏชัดเจน หรือเมื่อมีกรณี เป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัย เช่น ผู้บังคับบัญชาตรวจพบ พฤติการณ์น่าสงสัย แต่ยังไม่พยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารับดำเนินการสืบสวน

(4) กรณีที่เป็นกรกล่าวหาโดยไม่ปรากฏตัวผู้กล่าวหา เช่น กล่าวหาโดย บัตรสนเท่ห์ ควรถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0206/ว 218 ลงวันที่ 25 ธันวาคม 2541 ที่ได้รับพิจารณา เฉพาะรายที่ระบุหลักฐาน กรณีแวดล้อมปรากฏชัดเจน ตลอดจนระบุพยานบุคคลแน่นอนเท่านั้น และในกรณีที่รับพิจารณา ก็ให้ผู้บังคับบัญชารับดำเนินการสืบสวน

(5) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาพิจารณาในเบื้องต้นแล้วตั้งดำเนินการทางวินัย ได้ทันที โดยไม่ต้องดำเนินการสืบสวนก่อน ได้แก่ กรณีที่มีการกล่าวหา มีพยานหลักฐาน ในเบื้องต้นส่งประกอบการกล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด กระทำผิดวินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว หรือกรณีซึ่งเป็นการกล่าวหาโดยหน่วยงาน ของรัฐ ซึ่งได้มีการตรวจสอบสืบสวนหรือสอบสวนมาก่อนแล้ว และผู้บังคับบัญชาพิจารณา เห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยได้ทันที

1.2 การสืบสวน

(1) การสืบสวน หมายถึง การสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ในเบื้องต้นเพื่อพิจารณาว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่

(2) การสืบสวนนี้ผู้บังคับบัญชาจะดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนให้ดำเนินการสืบสวนแทนก็ได้ และ การสืบสวนนี้ควรรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน ในเบื้องต้นเป็นจำนวนการสืบสวน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่อไปด้วย

1.3 การพิจารณาผลการสืบสวน

เมื่อการสืบสวนเสร็จแล้ว ผู้บังคับบัญชาจะต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้นตามจำนวนการสืบสวนนั้นว่า กรณีที่มีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยนั้น กรณีมีมูลที่ผู้บังคับบัญชาควรกล่าวหาว่า ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่า ความทางสืบสวนไม่มีพยานหลักฐานหรือพยานหลักฐานเท่าที่มียังไม่เพียงพอที่จะกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ก็ให้ยุติเรื่องได้หรือถ้าเห็นว่ากรณียังมีช่องทางที่จะสืบหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมจะดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนเพิ่มเติมเสียก่อนก็ได้

ในกรณีที่เห็นว่าพยานหลักฐานเท่าที่มีเพียงพอแต่คงให้เห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ก็ให้ผู้บังคับบัญชาคำนึงการทวงวินัยตามที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 บัญญัติไว้ในหมวด 5. ทันทที

2. วิธีการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 102 วรรคหนึ่ง และวรรคสอง บัญญัติเป็นหลักการว่า การดำเนินการทวงวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการสอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร

การสอบสวนดังกล่าวข้างต้น ไม่อยู่ในบังคับที่จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาจะสอบสวนเอง มอบหมายให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา หรือแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนแทนก็ได้

การสอบสวนทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เป็นวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ดังนั้น การสอบสวนในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง จึงต้องให้หลักประกันความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ด้วยการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตนเองเกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 102 วรรคสอง บัญญัติไว้สำหรับการสอบสวนในกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ข้าราชการเป็นการเป็นขั้นตอนตามหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนพิจารณาที่กำหนดในกฎ ก.พ. ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2540) ข้อ 14 และข้อ 15 โดยอนุโลม มีสาระสำคัญโดยสรุปคือ

2.1 เรียกผู้ถูกกล่าวหามาแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องกล่าวหา ให้ทราบและผู้ถูกกล่าวหากระทำการใด เมื่อใด อย่างไร พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบด้วยว่า ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

2.2 ถามผู้ถูกกล่าวหาในเบื้องต้นว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

2.3 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำความผิดที่ถูกกล่าวหา ให้ผู้สอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำผิดที่ถูกกล่าวหา นั้น เป็นความผิดวินัยกรณีใด อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย แล้วพิจารณาว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด

2.4 ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามิได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้ผู้สอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แล้วพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด หรือไม่อย่างไร แล้วเรียกผู้ถูกกล่าวหามาแจ้งข้อกล่าวหาอีกครั้ง โดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้

2.5 ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือให้ด้วยคำต่อผู้สอบสวน และนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเองหรือจะอ้างพยานหลักฐาน ขอให้ผู้สอบสวนเรียกมาก็ได้

2.6 พิจารณาเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กับที่หักล้างข้อกล่าวหา และวินิจฉัยลงความเห็นว่าคุณถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ความมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด แล้วทำรายงานการสอบสวน

2.7 ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาสอบสวนเอง หรือพิจารณารายงานการสอบสวนรวมทั้งสำนวนการสอบสวนแล้ว เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัย หรือการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็นความผิดวินัย ก็ให้สั่งยุติเรื่อง แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง และอยู่ในอำนาจของคนที่จะส่งโทษได้ ก็ให้สั่งลงโทษตามอำนาจหน้าที่ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ หรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

2.8 การสอบสวนและพิจารณาคำเนิมนการดังกล่าวข้างต้นเป็นการดำเนินการทางวินัย ฉะนั้น เมื่อได้คำเนิมนการแล้ว ต้องรายงานการดำเนินการทางวินัยนั้นต่อไป ตามนัย มาตรา 109 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 ประกอบกับระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยกฎการรายงานเกี่ยวกับกรรณการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2539

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายสืมา สืมานนท์)

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักมาตรฐานวินัย

โทร. 0 2281 8677

โทรสาร 0 2628 6204

ที่ มท ๐๘๐๔.๕/ว ๒ ๐

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง การกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวนมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง

เรียน ประธาน ก.จ.จ., ก.ท.จ., ก.อบต.จังหวัด ทุกจังหวัด และ ก.เมืองพัทยา

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๘๐๔.๖/ว ๔๑ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตารางกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน จำนวน ๓ แผ่น

ตามที่สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ได้แจ้งเวียนมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๙ ที่กำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวนตามนัยประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง เพื่อแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติ รายละเอียดตามอ้างถึง นั้น

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ขอเรียนว่า ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๑ ได้มีมติกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน ตามนัยประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง เพิ่มเติม โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ กรณีมีการเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวน ตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ให้เป็นไปตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. นี้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายขจร ศรีชวโนทัย)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เลขาธิการ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น

ส่วนมาตรฐานวินัยบุคคลส่วนท้องถิ่น

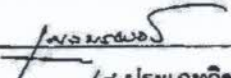
โทร ๐ ๒๒๕๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๑๓๓

โทรสาร ๐ ๒๒๕๑ ๘๔๗๕

ผู้ประสาน นายเศรษฐพงศ์ แหล่งस्थาน ๐๘-๓๓๕๒-๖๓๖๓

ตารางกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน
ตามประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย
และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง
ตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๑
(แนบท้ายหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๔๐๙.๕/ว ๒๐ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๑)

ลำดับที่	ตำแหน่งระดับผู้ถูกกล่าวหา	ตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน
๑	ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง	๑.๑ พนักงานส่วนท้องถิ่น ประเภทบริหารท้องถิ่นตำแหน่งและระดับสูง ๑.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง
๒	ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับกลาง	๒.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ๒.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๓	ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับต้น	๓.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ๓.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๔	ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง	๔.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง ๔.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ๔.๓ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง
๕	ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับกลาง	๕.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๕.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๕.๓ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๖	ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับต้น	๖.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับต้นขึ้นไป ๖.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับต้นขึ้นไป ๖.๓ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๗	ประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ	๗.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง ๗.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ๗.๓ ประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ๗.๔ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ

 /๘ ประเภทวิชาการ...

ลำดับที่	ตำแหน่งระดับผู้ถูกกล่าวหา	ตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน
๘	ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ	๘.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๘.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๘.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป ๘.๔ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ
๙	ประเภทวิชาการระดับชำนาญการ	๙.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๙.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๙.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๙.๔ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ
๑๐	ประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการ	๑๐.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๐.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๐.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๐.๔ ประเภททั่วไประดับอาวุโส ๑๐.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ
๑๑	ประเภททั่วไประดับอาวุโส	๑๑.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๑.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๑.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๑.๔ ประเภททั่วไประดับอาวุโส ๑๑.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส
๑๒	ประเภททั่วไประดับชำนาญงาน	๑๒.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๒.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๒.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๒.๔ ประเภททั่วไประดับอาวุโส ๑๒.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน

[Handwritten signature]

/๑๓ ประเภททั่วไป...

ลำดับที่	ตำแหน่งระดับผู้ถูกกล่าวหา	ตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน
๑๓	ประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน	๑๓.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๓.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๓.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๓.๔ ประเภททั่วไประดับอาวุโส ๑๓.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภท ทั่วไประดับชำนาญงาน

หมายเหตุ

๑. ให้การกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวนตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. นี้ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑

๒. กรณีมีการเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ให้เป็นไปตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. นี้

๓. คำว่า "ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง" ให้หมายความรวมถึง ข้าราชการฝ่ายพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง แต่ไม่หมายความรวมถึงข้าราชการฝ่ายพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ

๔. ในการพิจารณาคัดเลือกประธานกรรมการสอบสวน ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของตำแหน่ง และระดับของพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ถูกกล่าวหา ประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณา และความยุติธรรมประกอบด้วย

๕. การเทียบตำแหน่งข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. นี้ ใช้เฉพาะการกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน ตามนัยประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง เท่านั้น

